

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 25 päivänä lokakuuta 2011

1084/2011

Valtioneuvoston asetus turkiseläinten suojelusta

Annettu Helsingissä 20 päivänä lokakuuta 2011

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojelusta turkiseläinten pidossa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, turkiseläinten pidosta säädetään eläinsuojeluasetuksessa (396/1996).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan *turkiseläimellä* turkisten tuottamiseksi tai muuta vastaavaa tuotantotarkoitusta varten tarhattavaa minkkiä (*Mustela vison*), hilleriä (*Mustela putorius*), kettua, joita ovat sinikettu (*Alopex lagopus*) sekä hopeakettu tai punakettu (*Vulpes vulpes*), sinsillaa (*Chinchilla chinchilla*, *Chinchilla brevicaudata* ja *Chinchilla lanigera*) ja rämemajavaa (*Myocastor coypus*). Tämän asetuksen säännöksiä noudatetaan myös supikoiran (*Nyctereutes procyonoides*) ja soopelin (*Martes zibellina*) tarhauksessa.

3 §

Turkistarhan yleiset vaatimukset

Turkistarhan maaston on oltava turkiseläinten tarhaamiseen sopiva. Tarhan ympäristön on oltava riittävän rauhallinen ja meluton. Turkistarha on merkittävä lentoliikennettä varten asianmukaisella merkinnällä. Turkistarhalla on huolehdittava jyräjien ja muiden haittaeläinten torjunnasta.

Turkiseläinten häkit, aitaukset ja muut pitopaikat on sijoitettava siten, että eläimillä on kuulo- ja näköyhteys tarhalla tapahtuvaan toimintaan. Lisäksi eläimillä on oltava mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen lajitoveriensä kanssa, jos se on lajille tyypillistä käyttäytymistä.

Tarha-alue on aidattava. Tarhaa ei kuitenkaan tarvitse aidata, jos eläinten karkaaminen on estetty eristämällä eläintilat verkolla, laudoituksella tai muulla vastaavalla varmalla tavalla. Aidat ja muut eläinten karkaamisen estävät rakenteet on pidettävä hyvässä kunnossa. Jos karanneiden eläinten kiinniottami-

seen tarha-alueella käytetään ansoja, ne on tarkastettava vähintään kahdesti päivässä.

Turkistarhan varjotalot, eläinsuojat, aitaukset, häkit, varusteet ja laitteet on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita eläimiä eivätkä vaaranna niiden terveystä tai hyvinvointia. Turkiseläinten nahkomiassa käytettävän tilan on oltava riittävän kaukana turkiseläinten pitopaikasta.

4 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Turkiseläinten pitoon tarkoitettujen eläinsuojien, häkkien, pesäkoppien, hyllyjen sekä muiden tilojen, varusteiden ja laitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä ja tarvittaessa desinfioitavissa. Pintakäsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa eläimille myrkytyksen. Turkiseläinten pitopaikka, varusteet ja laitteet on pidettävä puhtaina ja tarvittaessa desinfioitava.

Pitopaikan on tarjottava turkiseläimille riittävä suoja epäsuotuisia sääolosuhteita kuten haitallista kylmyyttä, kuumuutta, tuulta ja sadetta vastaan.

Pitopaikan pohjan tai lattian on oltava sellainen, että turkiseläinten käpälät eivät tartu kiinni tai muutoin vahingoitu. Nestemäisten eritteiden tulee poistua asianmukaisesti tai imeytyä hyvin kuivikkeisiin.

Pitopaikassa on oltava sairasta tai vahingoitettua turkiseläintä varten erillinen, asianmukainen häkki tai muu vastaava tila, jossa eläintä voidaan tutkia ja hoitaa ja josta on, jos se on mahdollista, näköyhteys muihin turkiseläimiin.

Pitopaikassa olevat turkiseläimet on voitava hätätilanteessa poistaa nopeasti eläintiloista.

5 §

Häkit

Turkiseläinten häkin on oltava materiaaaliltaan ja rakenteiltaan sellainen, ettei siitä aiheudu vaaraa eläinten terveydelle tai hyvinvoinnille. Häkissä ei saa olla sellaisia teräviä kulumia ja ulokkeita, jotka voivat vahingoittaa

eläimiä. Häkin oviaukon on oltava kooltaan, rakenteeltaan ja muodoltaan sellainen, että eläin voidaan poistaa häkistä ilman, että sille aiheutuu vahingoittumisen vaaraa.

Jos häkin pohja on verkkoa tai reijitettyä materiaalia, sen on oltava eläinlajille sopiva ottaen huomioon eläinten koko, ikä ja paino. Pohjan on oltava tasainen ja vakaa.

Häkit on sijoitettava tai rakennettava siten, etteivät eri häkkien eläimet pääse vahingoittamaan toisiaan. Häkkirivien välissä on oltava riittävästi tilaa eläinten tarkastamista ja hoitoa varten. Häkkejä ei saa asettaa päällekkäin. Häkit on sijoitettava niin korkealle maan pinnasta, että häkkien alusta voidaan puhdistaa asianmukaisesti.

6 §

Pesäkopit, pesät ja hyllyt

Minkin, hillerin ja rämemajavan pitopaikassa tai sen yhteydessä on oltava ympäri vuotaisesti riittävän suuri pesäkoppi. Rämemajavan pesäkopin on oltava kaksiosainen ja siinä on oltava kaksi kulkuaukkoa.

Ketun pitopaikassa on oltava sopiva pesäkoppi synnytystä ja pentujen hoitoa varten. Ketun pesäkopin on oltava kaksiosainen siten, että siinä on varsinainen pesätila ja eteinen.

Ketun häkissä on oltava sopivalle korkeudelle sijoitettu hylly, jolla eläin voi maata luonnollisessa asennossa. Erillistä hyllyä ei kuitenkaan tarvita, jos häkissä on sellainen pesäkoppi, jonka kattoa voi käyttää hyllynä.

Sinsillan pitopaikassa on oltava sopivalle korkeudelle sijoitettu hylly. Sinsillan pitopaikassa on oltava synnytystä ja pentujen hoitoa varten riittävästi sopivaa materiaalia pesän tekoa varten.

Turkiseläinten pesäkoppien on oltava niin tilavia, että eläimet voivat levätä niissä luonnollisessa asennossa. Pesäkopissa on oltava tarvittaessa riittävästi kuivikkeita. Minkin, hillerin ja rämemajavan pesäkopissa on kuitenkin oltava jatkuvasti kuivikkeita. Pesäkopin kulkuaukon on oltava sellainen, että täysikasvuinen eläin mahtuu kulkemaan siitä vaikeuksitta, mutta vastasyntyneet pennut eivät pääse putoamaan pesästä.

7 §

Häkin ja muun pitopaikan erityiset vaatimukset

Minkin ja hillerin häkin pohjaverkon silmäkoko saa olla enintään 8,8 neliösenttimetriä. Pohjaverkon verkkolangan paksuuden on oltava vähintään 1,8 millimetriä.

Ketun häkin pohjaverkon silmäkoko saa olla enintään 11,5 neliösenttimetriä. Pohjaverkon verkkolangan paksuuden on oltava vähintään 2,1 millimetriä. Häkin pohjaverkon verkkolangan on oltava muovipäällysteinen.

Sinsillan pitopaikan lattiasta vähintään 25 prosenttia on oltava kiinteäpohjaista. Sinsillalla on oltava pitopaikassaan mahdollisuus päivittäisiin hiekkakylpyihin.

Rämemajavan pitopaikan lattiasta vähintään 70 prosenttia on oltava kiinteäpohjaista. Pitopaikassa tai sen yhteydessä on oltava asianmukainen vesiallas ja kiinteäpohjainen jaloittelualue.

Minkin, hillerin, ketun ja rämemajavan pitopaikan vähimmäistilavaatimuksista säädetään liitteessä I.

8 §

Laitteet ja välineet

Turkiseläinten käsittelyä, tutkimista ja hoitoa varten on käytössä oltava sopivia varusteita ja välineitä.

Turkiseläinten pitoon tarkoitettujen laitteiden ja välineiden sekä juoma- ja ruokinta-astioiden on oltava sellaisia, etteivät ne aiheuta turkiseläimille vahingoittumisen vaaraa. Talvella juoma-astioiden on oltava sellaisia, että eläimen kieli ei jäädy astiaan kiinni. Jos eläinten juottamiseen käytetään automaattista juottolaitetta, eläimet on totutettava sen käyttämiseen.

9 §

Hyvinvoinnista huolehtiminen

Turkiseläinten hyvinvointi on tarkastettava vähintään kerran päivässä kuitenkin siten, että niille aiheutetaan mahdollisimman vähän

häiriötä ja että pesien häirintää vältetään. Eläinten terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota tiineyden loppuvaiheessa, penikoimisen aikana tai kun hoito-olosuhteissa tapahtuu merkittäviä muutoksia. Turkiseläin on tarkastettava yksilöllisesti, jos se yleistarkastuksen perusteella on tarpeen.

Jos turkiseläinryhmiä tai yksittäisiä eläimiä sijoitetaan samaan tilaan, on erityistä huomiota kiinnitettävä sosiaalisten suhteiden uudelleen muodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin. Täysikasvuisia eläimiä, joita ei ole kasvatettu yhdessä, ei saa sijoittaa samaan tilaan ilman asianmukaista valvontaa.

Turkiseläimellä on oltava sopivaa pureskelu- ja muuta virikemateriaalia. Ketulle, supikoiralle ja sinsillalle sopivaa materiaalia ovat esimerkiksi puupalikat, minkille ja hillerille olki tai muu vastaava materiaali sekä rämemajavalle ja sinsillalle putkenpätkät tai laatikot. Eläinten kynnet on leikattava tarvittaessa.

Rämemajavia ja sinsilloja on pidettävä pareittain tai ryhmässä, jollei eläinten toisistaan erillään kasvattaminen ole välttämätöntä eläinten aggressiivisen käyttäytymisen tai muun vastaavan syyn vuoksi.

10 §

Eläinten käsittely ja kohtelu

Turkiseläinten pitopaikassa on vältettävä tarpeetonta melua. Turkiseläin on otettava kiinni ja siirrettävä rauhallisesti. Tiineiden ja vastasyntyttäneiden eläinten tarpeetonta häiritsemistä on vältettävä.

Sinsilloja on käsiteltävä erityisen rauhallisesti karvojen irtoamisen välttämiseksi. Sinsillan turkista ei saa nyppiä karvoja. Melatoniinin ja muiden sellaisten aineiden, jotka aikaistavat talviturkin kehityksen alkuunlätöä, käyttäminen on kielletty. Kasvua edistäviä aineita ei myöskään saa käyttää. Elektroejakulaation käyttö siemennesteen keräämiseksi on kielletty.

Niskapihtien käyttämistä kettujen kiinniotamisessa on vältettävä.

11 §

Juotto ja ruokinta

Turkiseläimille annettavan rehun on oltava ravitsevaa ja tasapainotettua sekä tarvittaessa kivennäisillä täydennettyä.

Eläinten saatavilla on oltava päivittäin riittävästi puhdasta vettä. Eläinten juoma-astiat ja juottolaitteet on pidettävä puhtaina. Virtsa ja ulosteet eivät saa liata rehua tai juomavettä.

12 §

Lisääntyminen

Minkin, hillerin ja rämemajavan häkin pohjalle on imetysaikana asetettava tarvittaessa riittävän tiheäsilmäinen suojaverkko (pentuverkko).

Pentuja ei saa vieroittaa emostaan liian

Helsingissä 20 päivänä lokakuuta 2011

Sosiaali- ja terveysministeri *Paula Risikko*

varhain. Vieroituksen on tapahduttava sekä pentujen että emon hyvinvoinnin kannalta edullisimpana ajankohtana. Minkinpentuja ei saa vieroittaa emostaan ennen kuin ne ovat vähintään kahdeksan viikon ikäisiä, ellei vieroittaminen tätä ennen ole välttämätöntä emon tai pentujen hyvinvoinnin turvaamiseksi.

Turkiseläinten jalostuksessa on vältettävä arkojen yksilöiden käyttöä siitoseläiminä.

13 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2011.

Tällä asetuksella kumotaan turkiseläinten pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksesta 16 päivänä heinäkuuta 1999 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (819/1999).

Apulaisosastopäällikkö Riitta Heinonen

1. Minkin ja hillerin häkin vähimmäistilavaatimukset

	Pinta-ala (cm ²) (ilman pesäkoppia)
Täysikasvuinen eläin	2550
Emo pentueen kanssa	2550
Kaksi vieroitettua pentua*	2550

*Jos häkissä pidetään useampaa kuin kahta vieroitettua pentua, lisätilaa on oltava kutakin seuraavaa pentua kohden vähintään 850 cm².

Häkin leveyden on oltava vähintään 30 cm ja pituuden ilman pesäkoppia vähintään 70 cm. Häkin korkeuden on oltava vähintään 45 cm.

2. Ketun häkin vähimmäistilavaatimukset

	Pinta-ala (m ²)
Täysikasvuinen eläin	0,8
Emo pentueen kanssa	2,0
Kaksi vieroitettua pentua*	1,2

*Jos häkissä pidetään useampaa kuin kahta vieroitettua pentua, lisätilaa on oltava kutakin seuraavan pentua kohden vähintään 0,5 m².

Häkin leveyden on oltava vähintään 75 cm ja pituuden vähintään 100 cm. Häkin korkeuden on oltava vähintään 70 cm.

3. Rämemajavan pitopaikan vähimmäistilavaatimukset

	Pinta-ala (m ²) (ilman vesiallasta)
Täysikasvuinen eläin	1,0
Emo pentueen kanssa	2,0
Vieroitettu pentu	0,5

Pitopaikan kokonaispinta-alan on oltava kuitenkin vähintään 2 m².